

عنوان مقاله:

بررسی تاویل در اشعار ناصر خسرو

محل انتشار:

فصلنامه فنون ادبی، دوره 8، شماره 3 (سال: 1395)

تعداد صفحات اصل مقاله: 14

نویسندگان:

احمد امیری خراسانی - استاد گروه زبان و ادبیات فارسی، دانشگاه شهید باهنر کرمان، کرمان، ایران

زهرا انجم شعاع - دانشجوی دکتری زبان و ادبیات فارسی، دانشگاه شهید باهنر کرمان، کرمان، ایران

خلاصه مقاله:

مذاهب، از دیرباز علاوه بر شباهت‌ها، تفاوت‌هایی با هم داشته‌اند که منجر به جدال بین آنها شده است. در این میان، اسماعیلیه همانند فرقه‌های دیگر اسلامی، دارای اصول و فروع مشترک و بعضاً متفاوت با سایر مذاهب است. تاویل‌گرایی یکی از ویژگی‌های خاص اسماعیلیه است که موجب تمایز آن، از سایر مذاهب می‌شود. ناصر خسرو به عنوان «حجت» در مذهب اسماعیلی، بارها مسئله تاویل را در متون نظم و نثر خود به کار برده است. وی معتقد است، شریعت و معارف دینی دارای ظاهر و باطن است و شریعت بدون تاویل هیچ ارزشی ندارد و مانند جسد بدون روح است. در این مقاله، ابتدا معنای لغوی و اصطلاحی تاویل، بررسی، سپس به مسئله تاویل از دیدگاه قرآن، حدیث، فلسفه، کلام، عرفان و تصوف و هرمنوتیک پرداخته می‌شود. در ادامه به مبحث تاویل از دیدگاه اسماعیلیه و به‌خصوص حکیم ناصر خسرو اشاره می‌شود.

کلمات کلیدی:

مذهب، اسماعیلیه، شعر فارسی، تاویل، ناصر خسرو، قرن پنجم هجری قمری

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1208020>

